

Posudek oponentky bakalářské práce

Dominik Čáň. 2020. *Jihočínské moře: Problematika čínské U-shaped line*. 72 stran (+ Přílohy).

Dominik Čáň zvolil pro svou bakalářskou práci relevantní a velice aktuální téma. Konflikty v Jihočínské moři spojené s různými výklady mezinárodního mořského práva a nároky, které v tomto prostoru vznášejí jednotlivé státy, patří mezi často diskutované otázky v rámci současných mezinárodních vztahů. Cíl práce je poměrně široký. Záměrem autora je analyzovat čínské nároky v Jihočínské moři a jejich oprávněnost z hlediska mezinárodního práva, ale i v kontextu historie. Zároveň sleduje nároky dalších šesti států a zapojení Spojených států amerických. Charakterizuje daný region z geopolitického úhlu pohledu a zabývá se rovněž fenoménem pirátství, který je pro oblast Jihočínské moře více než typický. Teoreticky práce ukotvena není, což v tomto případě není nezbytně nutné. Autor se nicméně spokojil pouze s vysvětlením základních principů vymezování mořského prostoru a hranic, jež vyplývají z Úmluvy o mořském právu, což nepovažuji za dostatečné. Očekávala bych alespoň kritickou sumarizaci problémů, které navzdory Úmluvě přetrvávají a jsou zdrojem mezinárodního napětí.

Po obsahové stránce mám k práci několik dalších připomínek. V první řadě není v úvodu vysvětlena metodologie. Autor pouze píše, že „bude práce zpracována z kvantitativního hlediska“ (s. 9), což je pravděpodobně záměna pojmů. Žádnou kvantitativní metodu v práci nepoužívá. Jeho záměrem je odpovědět na výzkumné otázky na základě analýzy, kterou však specifikuje dosti neurčitě jako „analýzu historie regionu, mezinárodních úmluv či všeobecných aspektů mořského práva“ (s. 9). V úvodu bych také uvítala kritické zhodnocení dosavadního zpracování tématu a použitých zdrojů. Pouhý výčet knih, článků a webových stránek příliš hodnotu nemá. Následující kapitoly jsou převážně popisné, a byť je nutné znát význam důležitých pojmů, historické souvislosti teritoriálních sporů a nároky jednotlivých států, nemělo by to být na úkor analytické části práce. K hlavnímu cíli práce se autor dostává až v páté a šesté kapitole, které jsou vzhledem k celkovému rozsahu textu poměrně krátké. Kvalitu práce by určitě zvýšilo rozpracování šesté kapitoly, jež zdůrazňuje roli vojenské a ekonomické síly Číny při prosazování deklarovaných nároků v Jihočínské moři, což je klíčové i pro budoucí vývoj v regionu. V závěru autor celkem zdařile shrnuje, k čemu dospěl v předchozích kapitolách, a to včetně argumentů, které mají podepřít jeho odpovědi na výzkumné otázky. Škoda, že celkový dojem kazí jazykové chyby, jejichž koncentrace je v závěru obzvlášť vysoká.

Z formálního a jazykového hlediska hodnotím práci spíše jako průměrnou. Bohužel se v ní poměrně často objevují gramatické, stylistické nebo typografické chyby. Vytkla bych např. časté opakování slov, chybné skloňování, interpunkci, diakritiku, shodu přísudku s podmětem nebo střídání osob (1. osoby jednotného a množného čísla), což zejména v úvodu působí nelogicky. Doporučila bych začínat každou hlavní kapitolu na nové stránce a na jejím začátku stručně představit, co je jejím cílem. V seznamu zdrojů bych nepoužívala kategorii „prameny“ pro všechny internetové zdroje.

Celkově považuji práci Dominika Čáně za přehlednou, byť převážně deskriptivní studii, která řeší velmi zajímavé téma. Navzdory limitům práce uvedeným výše považuji autorovo snažení za dostatečné a bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 18. května 2020

Lenka Špičanová